

ASR HAR UDSTATIONERET EN BÅD PÅ ENDELAVE!!

Efter en dejlig, men blæsende, Kr. Himmelfartstur var vejret ikke blevet andet end et brette nøk bedre fredag den 21. maj. Denne makabre dag pakkede Kaptajn Pemo - bevæbnet med de to tro følgesvende Dr. D. og The Hulk - den gode cigar Sylfiden med mad og grej nok til at forsyne et mellemtungt hangarskib i et halvt års tid, bl.a. fordi vi af hensyn til Kaptajnens sarte mave og hans stigende tendens til overvægt måtte møblere skorpeskrinet med lige dele Tun i Olie og Tun i Vand.

Oprindeligt havde turen været planlagt til Hjelm, men en 5-7 sekundmeter nord-vestenvind slog den plan godt og grundigt til pindemadder, og vi tog i stedet den alternative plan – sydover til Horsens, Juelsminde eller proppen i tarmen, Hjarnø.

Det var en sund rygvind sydover Havnen, let garneret med en smule rullende med-sø, der sørgede for, at de tre herrer superhelte kunne spare de dyrt opbyggede pasta arme til senere på dagen, hele vejen ned til de klassiske havne Norsminde og Hov. Norsminde var det naturlige sted at holde den tvunget nødvendige frokost, da klokken jo efterhånden var blevet to om eftermiddagen. Ingen ben i det: Fremragende franske hotdogs som Doktoren ekstraordinært ordinerede som følge af en eklatant mangel på lune fiskefrikadeller.

Mandesnakken gik i øvrigt lystigt i båden på den næste del af turen, mod Hov. Det vil sige, vi nød naturen i stilhed, altså bortset fra den heftige om end intelligente diskussion mellem Kaptajnen og Doktoren om hvilken stroke-coach, det ville være mest fordelagtigt at installere i Lacustris.

Hov Havn. Hjemsted for Færgecenter Danmark med flere daglige afgang til Endelave og Samsø. Civilisationens sidste bastion, den sidste handelsstation, den sidste træbænk – the last frontier. Forude ventede Søby Røv og Horsens Fjord. Vi tog en pause for at tanke godt op med nærrende kage, om end en smule kritisk for Pemos kur, slik og godt humør, inden dagens frygtede udfordring – Søby Røv. Til de uindviede er den navnkundige Røv faktisk et Rev, der ligger og blokerer ideal linien mellem Hov og Gyllingenæs. En anledning til at slå et smut ud fra Jyllands beskyttende vinge og bekrige sidevers bølger i vestenvind. En anledning til at afprøve sine spaghetti arme, en anledning til at beskyldte styrmanden for klemte fingre, skæv ryg og tung båd. Vi tog nu ikke ret meget mere end 3 bord vand ind, som let kunne pøses ud igen havde de efterfølgende bølger ikke været så forbandet skæve. Krydset gik fint over til næsset, hvor vi kom godt i læ mellem kyststrækningen og 5-700 sten på størrelse med en fyldt indkøbsvogn fra Ikea. Der var heldigvis godt sigte og vi kunne relativt let manøvrere sikkert syd om Næsset. Så gik vi ind i Fjorden for at ro ind mellem Hjarnø og ø for at krybe op til Horsens Roklub og få et godt, langt bad.

Det skulle blive løgn skulle det. Vinden havde nok taget et nøk til indenfor de sidste par timer, og bølgerne kom da også rullende med barne – og campingvogne, stråtag og franske kommoder hele vejen inde fra Horsens. Stemningen i båden var på dette tidspunkt præcist som billedet antyder.

Hvor vi havde været OK tilfredse med at tilbagelægge turen fra Århus til Gyllingenæs på godt 5 timer, var vi ganske tilfredse da vi som en anden Robinson Crusoe skyllede i

land på den lille klat for enden af Jyllands ene fjord. Det var på en måde befriende og betryggende, men også på en anden måde en smule beklemmt at sende vores gode Formand følgende SMS besked: "Vi kan med glæde meddele, at ASRs udstationering af Sylfiden for sommeren på Endelave er forløbet i god tro og orden, og der hverken er døde, sårede eller tilfangetagne!"

Formandens replik skal vi undlade at bringe her, men den indebar "WHAT!?!?" og noget med "tilbage" og "i en hulens fart".

Godt fremme i Snaptun senere på aftenen var det dejligt at erfare at tre drivvåde, kolde og ikke mindst grønne, blå og sultne roere kunne skabe nok sympati til, at Sejlklubben

Det var en fornøjelse at se Doktoren pakke en stor omgang ris og tilhørende plukket fugl ud og plumpe den i gryden med et læs karry og andet godt. Knap så kækt var det desværre senere at se Doktoren – på dette tidspunkt uværgeligt omdøbt til Doktor Dims – pakke sin selvoppustelige hovedpude, to Hästens liggeunderlag (eller var det mon fuldbyrdede madrasser?), og med kommentaren "de lakridser kunne for min skyld ligge i Hov" snorke sig ind i drømmeland...

Det var velfortjent for hele mandskabet, og på trods af nogle ravende fulde fastliggere lykkedes det de tre musketerer at få en rigtig god nattesøvn, der sluttede med solens første

Fyld boblen ud, send ind og vind en præmie i næste nummer af Årebladet.

Snaptuns velvilligt stillede lokaler og komfur til rådighed. Dejligt sted, kan stærkt anbefales!!!

spinkle stråler gennem glasset og Hulks nervøst forsigtige undslippelse af Doktorens - i nattemørkets tiltuskede - natske.

Hvad er bedre end 1 kg. Müsli med vand og mælkepulver, masser af rosiner og noget

Hellere våd og glad end sulten uden at have været i bad..I baggrunden den famøse Stryhns!!

stærk kaffe ?? Ikke meget sådan en lørdag morgen i Snaptun Sejlklub. Det var en befrielse at blæse ud af Fjorden, det stræk vi dagen før havde brugt et sted mellem 6 og 8 skift på, blev nu tilbagelagt på blot tre, og inden længe var vi tilbage i Hov skarpt forfulgt af en sæl ud for Søby Rev.

Så tog en vis herre ved Doktor Dims. Det kunne jo ikke svare sig, mente han, at ligge i langturskadence 26, når man nu kun havde ca. 30 km hjem og ligeså godt kunne ligge i 32+...Vi var flere i båden der forsøgte at holde lidt snor i ham dén Dr.D., alias Dr. Dims og senere Dr. Tons, men med kræfter som en vis herre fra en film af samme navn sprøjtede han op ad kysten og da vi kl. 13.30 passerede Odder Roklub mente vi nok at det var lidt tidligt at gå i land for natten...

Dagen igennem haglede bygerne ned over de hårdt prøvede motionister. Men

umiddelbart før frokost kunne de da styre tørre ind mod Norsminde, og kun de sidste 5 minutter blev de overrasket af en styrtflod af et kulsort haglvejr. Vi havde udsigt til tørt tøj og lune fiskefrikadeller, og sendte en fortrop bestående af Kaptajnen af sted. Det var nu op til de to andre at sikre, at rugbrødet og leverpostejn kom i land. Det var egentligt en enkel arbejdsfordeling: Én mand til at holde båden og en mand til at samle mad ind i skrinet og lægge det de 1½ meter op på kajpladsen....Der må have rørt sig en lille sulten mand i Doktors mave. En hidtil ukendt mørk side af denne ellers forbløffende gode kammerat gav efter for sulten og hensynsløst flåede den gode Stryhns ud af hånden på en sagesløs og snart meget våd Hulk....der de 1½ meter ned i bassinet netop nåede at høre et angersbevidst "shit, shit" fra den gode Doktor inden det tætte og egentligt noget kolde mørke omsluttede ham.

Med tørt tøj og en god frokost drog vi mod Århus i kadence 32+ i hvert tredje skift, hvor vi nøjedes med blot en enkelt gang – ca. 500 meter fra ASR – at blive skyllet godt igennem.

Efter en gang oprydning og rengøring havde vi lidt Chili Con Carne til gode, som blev indtaget med en ikke uvæsentlig omgang ris.

En stor tak skal der fra mandskabet lyde til Lene, Maiken og Ina for fremragende bagværk og fornuftig overbærenhed med diverse nødvendigt materiel, men også til Kaptajn Pemo for en udholdende og koldblodig udståelse af strabadserne.

*Søren Dalager – Dr. D., alias Dr. Dims, alias Dr. Tons – the one and only Gollum
Per Mortensen – Kaptajn Pemo
Kasper Aagaard – The Hulk*